

El Ter, el riu sense retorn

S'han complert cinquanta anys del Decret de 14 de novembre de 1958 —convertit en llei l'any següent— que establia la derivació forçosa de 20 metres cúbics del cabal del riu Ter, a partir del Pasteral, cap a Barcelona i la seva àrea d'influència.

Abans que aquella disposició entrés en vigor, Girona va protagonitzar una oposició massiva, insòlita en aquella època d'unanimitats i adhesions obligades. En aquella clamorosa operació de refús, fonamentada en informes tècnics irrefutables, hi van participar l'Ajuntament, la Diputació, les cambres, els sindicats, les germandats, els municipis i un bon nombre d'agricultors, industrials i propietaris. Es van presentar més de quatre-cents escrits, però no hi hagué res a fer. Els drets invocats pels estaments i els particulars gironins van ser menyspreats sense raons convincentes. Per tal d'apaivagar les protestes es van prometre regadius que mai no arribaren i es van garantir mínims d'aigua a favor de Girona que reiteradament s'han incomplert. Aquesta situació ha generat una reivindicació permanent que mai no ha estat ben atesa.

Darrerament hem entrevist en l'horitzó polític i administratiu alguns signes de canvi. El juliol de 2006, el Govern de la Generalitat va elaborar un Pla de Cabals de Manteniment que preveia el cabal ecològic mínim per al Ter. El 2 d'octubre de l'any passat, el Parlament de Catalunya va aprovar una resolució que insta el Govern a posar fi a la sobreexplotació del riu i facilitar, en un termini breu, «el retorn progressiu i gradual del Ter per aconseguir el cabal ambiental i garantir les necessitats de regadiu i les funcions ecològiques». També es reclama des de diverses instàncies la redacció d'una nova Llei de transvasament i d'un Pla integral de protecció de la conca del Ter. Tots aquests són nous fronts oberts en

l'àrdua batalla que es manté oberta des de fa mig segle. Als gironins, el Ter ens fa pensar en el títol d'un film d'Otto Preminger: *The river of no return*. Esperem que les mesures anunciades i les proposades puguin posar fi a aquesta guerra de l'aigua i que el Ter pugui deixar de ser, com el de la pel·lícula, un riu sense retorn.

El mercat de la Devesa de Girona

FOTO PORTADA: RdG

Cròniques i Perfils. A partir d'aquest número, la secció Crònica que obre la revista amb informació de la vida cultural i cívica presentarà un nou format. L'actualitat gironina serà ressenyada en blocs comarcals a càrrec de cronistes fixos que prendran el pols, amb comentaris personals, als esdeveniments dignes de menció dels seus respectius territoris. També estrenem avui la nova secció Perfil, destinada a parlar de (i amb) persones que duen a terme discretament activitats meritories en els més diversos camps. Cada article intentarà ser alhora un retrat i la síntesi d'una conversa. Amb aquestes novetats es consolida el procés de canvi encetat en el número 250 de la *Revista*.